

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Wojciech Samsonowski

Protokolant A. Z.

w obecności **Prokuratora Tomasza Pietreczka**

po rozpoznaniu w dniach: 6 marca; 10, 17 kwietnia; 18 czerwca; 25 lipca; 2 października; 7 listopada; 12, 20 grudnia 2012r., 15, 30 stycznia; 25 lutego; 18 marca; 8, 24 kwietnia; 27 maja; 20 września; 15 października; 15 listopada 2013r. sprawy:

K. K. (1)

syna L. i J. z d. K.

ur.(...) w T.

oskarżonego o to, że:

I. W okresie od 12 stycznia 2009 r. do 17 marca 2009 r. w R., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pełniąc funkcję Prezesa Zarządu spółki z o.o. (...) z siedzibą w R., po uprzednim wprowadzeniu w błąd V. P., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą we L., co do możliwości i zamiaru realizacji kontraktu z dnia 3 stycznia 2009 r. i zapłaty za dostarczony surowiec w postaci drewna bukowego i dębowego w okrągłakach, doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez dostarczenie wyżej wskazanego surowca o łącznej wartości 115.759,89 złotych, czym spowodował straty we wskazanej wysokości na szkodę V. P.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk;

II. W okresie od 24 kwietnia 2009 r. do grudnia 2009 r. w bliżej nieustalonym miejscu, przywłaszczył powierzony na mocy umowy przewłaszczenia z dnia 24 kwietnia 2009 r. wózek widłowy marki (...) o wartości 36.600 złotych na szkodę "M." Sp. z o.o. z siedzibą w W., w ten sposób, że zbył go nieustalonej osobie

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk;

III. W okresie od 17 maja 2010 r. do 28 czerwca 2010 r. w R., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R., po uprzednim wprowadzeniu w błąd A. K. (1), reprezentującego spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w G., co do możliwości i zamiaru dokonania zapłaty za realizowane przez ten podmiot dostawy drewna, wynikające z niżej wskazanych faktur VAT:

- nr (...) z dnia 17 maja 2010 r. na kwotę 60.219,81 złotych;
- nr (...) z dnia 18 maja 2010 r. na kwotę 162.745,56 złotych;
- nr (...) z dnia 26 maja 2010 r. na kwotę 218.659,38 złotych;

- nr (...) z dnia 31 maja 2010 r. na kwotę 32.128,70 złotych;
- nr (...) z dnia 31 maja 2010 r. na kwotę 90.143,97 złotych;
- nr (...) z dnia 21 czerwca 2010 r. na kwotę 71.553,00 złotych;
- nr (...) z dnia 28 czerwca 2010 r. na kwotę 107.767,24 złotych

doprowadził spółkę z o.o. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez dostarczenie tarcicy dębowej o łącznej wartości 743.217,66 złotych, czym spowodował straty we wskazanej wysokości na szkodę sp. z o.o. (...) z siedzibą w G..

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 294 § 1 kk;

orzeka

1. uniewinnia oskarżonego K. K. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia, a kosztami postępowania w tej części obciąża Skarb Państwa;
2. uznaje oskarżonego K. K. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia, a wyczerpującego znamiona art. 284 § 2 kk i za to na podstawie art. 284 § 2 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na zasadzie art. 69 § 1 kk, 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo tytułem próby zawiesza na okres lat 2 (dwóch);
3. uniewinnia oskarżonego K. K. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie III aktu oskarżenia, a kosztami postępowania w tej części obciąża Skarb Państwa;
4. na mocy art. 624 kpk i art. 17 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1973 r. Nr 27, poz. 152 z póź. zm.) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 4/12

UZASADNIENIE

K. K. (1) reprezentując spółkę (...) z o.o. pod koniec grudnia 2008 r. skontaktował się z Y. P., prowadzącym własną działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą we L. ul. (...) z propozycją nawiązania współpracy handlowej.

W dniu 3 stycznia 2009 r. we L. doszło do zawarcia pomiędzy (...) reprezentowanym przez Y. P., a firmą(...)Sp. z o.o. reprezentowaną przez K. K. (1) kontraktu na dostawy drewna w postaci buku, dębu w okrągłakach, w gatunku od 1 do 3, w ilościach zamówionych przez spółkę (...), przy czym wielkość dostaw strony określiły na 500 metrów sześciennych, z możliwością jej zwiększenia, bądź zmniejszenia o 20 procent, za obopólną zgodą. Jako formę płatności za dostarczony towar wskazano przedpłatę bądź zapłatę po przekroczeniu granicy celnej, w ciągu 3 dni bankowych od chwili otrzymania towaru. Ponadto, w kontrakcie szczegółowo unormowano szereg dalszych kwestii dotyczących zasad współpracy obu podmiotów (k. 94-96). Spółka (...) z o.o. dostarczone drewno przerabiała na fryzję dębową, która następnie sprzedawana była zagranicznemu kontrahentowi.

W wykonaniu wskazanego kontraktu firma (...)w okresie od 12 stycznia 2009r. do 17 marca 2009r. zrealizowała 8 dostaw towaru w postaci tarcicy dębowej. Za pierwsze trzy dostawy, zrealizowane w dniach 12 stycznia 2009r. (dwie dostawy, które dokumentowały f-ry YAT (...) - k. 34-35) oraz w dniu 20 stycznia 2009 r. (udokumentowaną f-rą YAT(...)/2009 - k.36) spółka z o.o.(...)rozliczyła się z ukraińskim kontrahentem. Nie doszło natomiast ze strony spółki (...)do zapłaty za następujące faktury:

- nr 7 z dnia 20.01.2009r. na kwotę 8.633,90 EURO,

- nr 8 z dnia 28.01.2009r. na kwotę 4.527,19 EURO,
- nr 9 z dnia 28.01.2009r. na kwotę 4332,42 EURO,
- nr 12 z dnia 09.02.2009r. na kwotę 4653,08 EURO,
- nr 17 z dnia 17.03.2009r. na kwotę 4395,93 EURO (uwierzytelnione kserokopie faktur wraz z załącznikami - k. 97-131).

Powodem takiej sytuacji była chwilowa utraty płynności finansowej spółki (...) spowodowana zmieniającą się sytuacją na rynku, oraz opóźnieniem w płatnościach ze strony zagranicznego kontrahenta, o czym K. K. (1) informował Y. P. (k. 147, wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1)).

Jednocześnie brak zapłaty za partie drewna objęte powyższymi fakturami spowodował wstrzymanie przez Y. P. dalszej realizacji kontraktu z dnia 3 stycznia 2009r.

W dniu 29 września 2009 r. przed Sądem Okręgowym w Gliwicach, w sprawie o sygn. X GC 139/09, z powództwa Y. P. przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, zapadł wyrok zaoczny, na mocy którego od pozwanej (spółki (...)) zasądzono na rzecz powoda łączną kwotę 115.759,89 złotych wraz z odsetkami (k.4-5).

W dniu 5 kwietnia 2011 r., doszło do zawarcia ugody pomiędzy wyżej wskazanymi partnerami handlowymi i spłaty całego zadłużenia przez (...) Sp. z o.o. wynikającego z realizowanych przez firmę (...) w okresie od 12 stycznia 2009r. do 17 marca 2009r. dostaw towaru w postaci tarcicy dębowej (k. 265-268).

Jednocześnie Ł. B. reprezentujący spółkę (...) sp. z o.o. pożyczył K. K. (1) na działalność gospodarczą kwotę 100.000 zł. W dniu 24.04.2009 r. K. K. (1) poddając się egzekucji na podstawie aktu notarialnego nr rep. A 3152/2009 złożył oświadczenie potwierdzające istnienie umowy pożyczki pomiędzy Ł. B. reprezentującym spółkę (...) sp. z o.o. (pożyczkodawcą) a K. K. (1) reprezentującym spółkę (...) z o.o. (pożyczkobiorcą) na kwotę 100 000 zł (k. 178-179). Ponadto tytułem zabezpieczenia spłaty powyższej pożyczki doszło w dniu 24.04.2009 r. do zawarcia umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie wózka widłowego m-ki (...) o wartości 36.600 złotych oraz ostrzałki do pił taśmowych (...) K. K. (1), reprezentujący pożyczkobiorcę „(...)” Sp. z o.o. przeniósł na rzecz pożyczkodawcy - firmy (...) własność opisanych wyżej przedmiotów, do czasu całkowitej spłaty zobowiązań. Zgodnie zaś z § 6 powołanej umowy pożyczkobiorca zobowiązał się do używania pozostawionych mu rzeczy w sposób odpowiadający ich właściwościom i przeznaczeniu, a także do nie oddawania rzeczy przekazanej mu do użytkowania osobom trzecim - bez zgody pożyczkodawcy. W dniu zawarcia umowy powyższy dokument został poświadczony notarialnie (k. 174-176).

Spłata zobowiązań wynikłych z powyższej umowy pożyczki nie doszła do skutku w wyniku czego spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w W. wystąpiła do właściwego Sądu o nadanie tytułowi wykonawczemu klauzuli wykonalności. Postanowieniem z dnia 1 października 2009r., sygn. II Co 2098/09, Sąd Rejonowy w Gliwicach, po rozpoznaniu sprawy z wniosku „MEGA” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko spółce z o.o. (...), nadał wskazanemu wyżej aktowi notarialnemu klauzulę wykonalności (k.177). Po jej uzyskaniu i wdrożeniu postępowania egzekucyjnego okazało się, iż K. K. (1) zbył wózek widłowy m-ki (...), o wartości 36.600 złotych, wymieniony w umowie przewłaszczenia, nieustalonym osobom. Doszło natomiast do zajęcia drugiego składnika majątku wskazanego w umowie przewłaszczenia, a to ostrzałki do pił taśmowych(...)

Ponadto K. K. (1) reprezentując spółkę (...) z o.o. za pośrednictwem A. K. (2) i A. K. (3) nawiązał współpracę ze spółką (...) sp. z o.o. Współpraca ta polegała na dostarczaniu przez spółkę (...) tarcicy dębowej, celem jej przetworzenia przez spółkę (...) na fryzę dębową, po czym towar ten miał być sprzedawany za pośrednictwem spółki (...) zagranicznemu odbiorcy. Strony nie zawarły pisemnej umowy. Początkowo współpraca układała się pomyślnie. Ostatecznie jednak na tle współpracy doszło do nieporozumień. Mianowicie spółka (...) wystawiła 7 faktur obciążających spółkę (...) na łączną kwotę 743.217,66 zł, a to:

- faktura VAT nr (...) z dnia 17.05.2010 r. o wartości 60.219,81 złotych (k. 293);
- faktura VAT nr (...) z dnia 18.05.2010 r. o wartości 162.745,56 złotych (k.295);
  - faktura VAT nr (...) z dnia 26 maja 2010 r. o wartości 218.659,38 złotych (k.297);
  - faktura VAT nr(...), z dnia 31 maja 2010 r. o wartości 32.128,70 złotych (k.298);
  - faktura VAT nr (...) z dnia 31 maja 2010 r. o wartości 90.143,97 złotych (k. 299);
- faktura VAT nr (...) z dnia 21.06.2010 r. o wartości 71.553 złotych (k. 294)
- faktura VAT nr(...) z dnia 28.06.2010 r. o wartości 107.767,24 złotych (k. 296).

Powyższe faktury nie zostały przez K. K. (1) uregulowane, albowiem uznał, iż żądana należność jest bezpodstawna, gdyż towar objęty niniejszymi fakturami zabrała następnie spółka (...), a potwierdzeniem wydania tego towaru są dokumenty WZ (wyjaśnienia oskarżonego k. 825, k. 345-347).

K. K. (1) był uprzednio karany sędownie (k. 1347-1349).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie: wyjaśnień oskarżonego K. K. (1) (k. 1043v-1045, k. 260-264, k. 824-825, k. 907-910, k. 913-915, k. 944-946, k. 952-956), zeznania świadków Ł. B. (k. 1045-1046, k. 168-172) D. B. (1) (k. 1046v-1047, k. 193-196, k. 660-661, k. 913-915), częściowo A. K. (1) (k. 1052v-1054, k. 1056, k. 306-307, k. 334-335, k. 663-664, k. 907-910), częściowo A. K. (3) (k. 1054v-1056, 606-608), B. B. (1) (k. 1128, k. 799-800), D. B. (2) (k. 1173-1174, k. 827-829), Z. P. (k. 1174), A. K. (2) (k. 1174v-1175, k. 404-405), D. G. (k. 1292), J. I. (k. 1518v, k. 44-45), B. G. (k. 1518v, k. 59, k. 66), V. P. (k. 1518v, k. 157), A. M. (k. 402-403), B. K. (k. 1518v, k. 609), A. H. (k. 1224, k. 904),

a także dowodów dokumentarnych w postaci: (k. 1-13) pisemne zawiadomienie eo przestępstwie wraz z załącznikami dot. pokrzywdzonego V. P., (k. 25) uwierzytelniona kserokopia „Zaświadczenia o zmianie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej dot. P.P.H.U. (...), (k. 44-45) protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej, (k. 49) informacja ZUS O/ Z. dot. (...)Sp. z o.o., (k. 57-60), odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego dot. (...) Sp zo.o., (k. 61-62) informacja Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach dot. wykazu postępowań komorniczych prowadzonych p-ko (...) Sp. z o.o., (k.82) protokół oględzin akt sprawy o sygn. X GC 139/09 Sądu Okręgowego w Gliwicach, (k. 83-93) uwierzytelnione kserokopie dokumentacji rejestrowej (...) –V. P., (k. 94-96) uwierzytelniona kserokopia kontraktu na dostawę towaru z dnia 3 stycznia 2009r. zawartego pomiędzy (...) –V. P. a (...)Sp. z o.o. z siedzibą w R., (k. 97-103) faktura nr(...)z dnia 20 stycznia 2009r. wystawiona przez (...) wraz z załącznikami – uwierzytelniona kserokopia tłumaczenia z języka ukraińskiego, (k. 104-110) faktura nr(...)z dnia 28 stycznia 2009r. wystawiona przez (...) wraz z załącznikami – uwierzytelniona kserokopia tłumaczenia z języka ukraińskiego, (k. 111-117) faktura nr (...)z dnia 28 stycznia 2009r. wystawiona przez (...) wraz z załącznikami – uwierzytelniona kserokopia tłumaczenia z języka ukraińskiego, (k. 118-124) faktura nr (...) z dnia 9 lutego 2009r. wystawiona przez (...) wraz z załącznikami – uwierzytelniona kserokopia tłumaczenia z języka ukraińskiego, (k. 125-131) faktura nr 17z dnia 17 marca 2009r. wystawiona przez (...) wraz z załącznikami – uwierzytelniona kserokopia tłumaczenia z języka ukraińskiego, (k. 132-145) Statut (...) z dnia 18 października 2002r. – uwierzytelniona kserokopia z języka ukraińskiego, k. 147 pismo z dnia 19.07.2010r. nadesłane przez (...) Sp. z o.o. dot. zobowiązań wobec (...)Sp. z o.o., (k. 149, 153-156) informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w T. dot. (...) Sp. z o.o., (k. 160-162) potwierdzenia dokonania płatności przez (...) Sp. z o.o. za dostawy drewna realizowane przez (...) – V. P., (k. 164, 166) pisemne zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa dot. pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., (k. 168-172) protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej, (k. 174-176) notarialne poświadczona umowa przywłaszczenia na zabezpieczenie zawarta w dniu 24.04.2009r., (k. 177-179) uwierzytelniona kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 1 października 2009r. sygn. akt II Co 2098/09,(k. 188-191)

odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego dot. (...) Sp. z o.o., (k. 229-230, 901-902, 1237-1239, 1347-1349) – dane o karalności K. K. (1), (k. 265) pismo V. P. z dnia 5 kwietnia 2011r. o cofnięciu wniosku egzekucyjnego z uwagi na zawarcie ugody z dłużnikiem, (k. 266-268) notarialnie poświadczona ugoda w sprawie określenia warunków spłaty wymagalnej wierzytelności pieniężnej zawarta w dniu 5.04.2011r. w T., (k. 291-300) pisemne zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa wraz z znacznikami dot. pokrzywdzonego PPH (...) Sp. z o.o. wraz z załącznikami, (k. 301) oświadczenie złożone przez K. K. (1), (k. 309-311) odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego dot. (...)Sp. z o.o., (k. 318-321) odpis pozwu w postępowaniu nakazowym, (k. 323) uwierzytelniona kserokopia faktury VAT nr (...)z dnia 17 maja 2010r. na kwotę 60.219,81 złotych, (k. 324) uwierzytelniona kserokopia faktury VAT nr (...)z dnia 21 czerwca 2010r. na kwotę 71.533,00 złotych, (k. 325) uwierzytelniona kserokopia faktury VAT nr (...)z dnia 18 maja 2010r. na kwotę 162.745,56 złotych, (k. 326) uwierzytelniona kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 28 czerwca 2010r. na kwotę 107.767,24 złotych, (k. 327) uwierzytelniona kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 26 maja 2010r. na kwotę 218.659,38 złotych, (k. 328) uwierzytelniona kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 31 maja 2010r. na kwotę 32.128,70 złotych, (k. 329) uwierzytelniona kserokopia faktury VAT nr (...)z dnia 31 maja 2010r. na kwotę 90.147,97 złotych, (k. 332 – 333) Informacja Sądu Okręgowego w Katowicach, (k. 336-337) uwierzytelniona kserokopia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu przez podatnika podatku od osób prawnych – CIT – 8 dot. (...) Sp. z o.o., (k. 340-344) uwierzytelnione kserokopie dokumentów WZ – wydania materiałów z FPUH(...) A. N. do(...) Sp. z o.o. z przeznaczeniem dla (...) Sp. z o.o., (k. 345-347) uwierzytelnione kserokopie dokumentów WZ wystawione przez(...) Sp. z o.o. dla (...)Sp. z o.o. w okresie od 18.11.2010r. do 22.11.2010r., (k. 348-358) uwierzytelnione kserokopie dokumentów WZ wystawionych przez (...) Sp. zo .o. z siedzibą w R. dla PHU (...), (k. 382-398) pismo nadesłane przez (...) Sp. z o.o. dot. zobowiązań wobec (...) Sp. z o.o. wraz z załącznikami – uwierzytelnionymi kserokopiami faktur VAT wystawionych przez (...) na rzecz (...) Sp. z o.o., (k. 409) Informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w T. dot. kontroli podatkowej przeprowadzonych u podatnika (...)Sp. z o.o., (k. 410-446) uwierzytelniona kserokopia protokołu kontroli podatkowej doraźnej przeprowadzonej w dniach 22.12.2009. i 29.12.2009r. w zakresie transakcji sprzedaży dokonanych dla (...) Sp. z o.o. wraz z załącznikami, (k. 447-605a) uwierzytelniona kserokopia protokołu kontroli podatkowej doraźnej przeprowadzonej w dniach od 4.05.2010r. do 18.05.2010r. w zakresie „ustalenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za okres 01.01.2010r. do 28.02.2010r.” (k. 610-611) odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego dot.(...)Sp. z o.o.; (k. 612-628) uwierzytelnione kserokopie faktur VAT wystawionych przez FPUH (...) A. N. dot. sprzedaży tarcicy dębowej do (...) Sp. z o. o, (k. 632-644) uwierzytelnione kserokopie faktur VAT wystawionych przez (...)Sp. z o.o. dot. sprzedaży tarcicy dębowej do PPH (...)Sp. z o.o.; (k. 648-658) uwierzytelnione kserokopie wyciągów bankowych z rachunku bankowego f-my (...) Sp z o.o., (k. 803-805) dokumentacja rejestrowa dot. f-my PHU (...) z siedzibą w M., (k. 872-873, 877-878, 879-880) uwierzytelnione kserokopie dokumentacji finansowo-księgowej i handlowej dot. transakcji pomiędzy (...) Przedsiębiorstwo- Handlowo – Usługowe (...)a (...) Sp. z o .o. (k. 906) zestawienie faktur VAT wystawionych przez PPHU (...) A. H. na rzecz f-my (...) Sp. z o.o., (k. 934-940) odpisy wyroków skazujących dot. K. K., (k. 1033- 1042) umowa o współpracy handlowej wraz z załącznikami, (k. 1069-1071) spis i opis rzeczy, (k. 1178-1224) odezwa z przesłuchania świadka A. H. w drodze pomocy prawnej, (k. 1244-1245) postanowienie Komornika Sądowego przy SR w Tarnowskich Górach, (k. 1246-1247) zawiadomienie wierzyciela o stanie egzekucji wraz z nakazem zapłaty (k. 1268-1283, k. 1293) opinia biegłego sądowego R. C., (k. 1391-1396, k. 1293) opinia sądowo- psychiatryczno-psychologiczna (k. 1423-1448) korespondencja mailowa i listowa.

Przesłuchany po raz pierwszy oskarżony K. K. (1) w ustosunkowaniu do zarzutu nr I aktu oskarżenia wskazał, że nawiązał współpracę z W. P. (1) w 2009 r. znał go wcześniej osobiście. Podpisali umowę na dostawę drewna. Wtedy był w Polsce kryzys i kurs euro wzrósł. Sprzedawał towar na zachód, ale nie mógł uzyskać większej kwoty. Zrobiła się „górką i nie miał z czego płacić. W. P. (2) przyjeżdżał do Polski i widział swój towar. Prosił go aby wstrzymał dostawę, ale mimo tego otrzymywał towar. Wskazał, że dawał mu pieniądze do ręki, woził je na granice na co ma stosowne dokumenty KP. Łącznie spłacił mu 8000 euro a pozostała kwota została zapłacona teraz. Wynika to z ugody notarialnej. Zapłacił mu 73.000 zł u obecnie nie ma wobec niego zobowiązań (k. 262). Do akt dołączono przedmiotową ugodę (k. 266-268) wraz z wnioskiem o cofnięcie egzekucji (k. 265). Sąd nie miał zastrzeżeń co do wiarygodności tych dokumentów.

Na rozprawie oskarżony wyjaśnił, że jeżeli chodzi o czyn, opisany w punkcie I aktu oskarżenia, to firma (...) uregulowała wszystkie zobowiązania finansowe wobec V. P.. Nastąpiło to z opóźnieniem, ale było to niezawinione działanie, albowiem w chwili podpisywania umowy Euro kosztowało między 2,80 zł, a 3,10 zł, a w chwili realizacji zamówionego drewna Euro kosztowało w granicach 5 zł. Ja o tym sygnalizowałem V. P.. Prosiłem go, aby wstrzymał dostawy, czy opóźnił je, bo z uwagi na wysoki kurs Euro, ja nie jestem w stanie płacić. W momencie, gdy kurs Euro ustabilizował się, firma (...) zapłaciła za dostarczony towar, na co stosowne dokumenty znajdują się w aktach sprawy (k. 1043v-1044).

Wskazać należy, iż oskarżony nie kwestionował w swoich wyjaśnieniach istnienia z jego strony opóźnień w płatnościach w związku z wskazanymi w zarzucie fakturami. W sprawie przesłuchano ponadto zawiadamiającego o przestępstwie - J. I. reprezentującego V. P. (k. 1518v, k. 44-45) oraz samego V. P. (k. 1518v, k. 157), którzy posiłkując się dokumentami dołączonymi do zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa wskazali na zaległości płatnicze K. K. (1) wynikające ze współpracy polegającej na dostawie przez pokrzywdzonego dla spółki (...) drewna. Sąd nie miał zastrzeżeń w tym zakresie co do zeznań świadków i dał im w całości wiarę. Niemniej jednak Sąd zważył, iż świadek V. P. zeznał, że K. K. (1) nie informował go o problemach finansowych, z tym, że jednocześnie podczas tego samego przesłuchania przyznał, że K. K. (1) mówił mu, że nie ma pieniędzy bo Niemcy z którymi współpracuje zalegają mu z wypłatą (k. 157v), dlatego też w tym zakresie Sąd nie dał świadkowi wiary, gdyż jego zeznania są wewnętrznie sprzeczne i ostatecznie uznał, iż wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne. K. K. (1) zakwestionował motywy swoich zaległości płatniczych wskazując, iż nie zamierzał oszukać swojego ukraińskiego kontrahenta, a jego opóźnienia spowodowane były zmieniającą się sytuacją na rynku, o czym miał informować kontrahenta. Sąd uznał iż wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) zasługują na wiarę i nie znalazł podstaw, aby odmówić mu wiarygodności.

Jednocześnie, zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego, które odpowiadają faktycznemu przebiegowi zdarzenia, którego efektem było powstanie zadłużenia, nie dają podstaw do sformułowania oskarżonemu zarzutu popełnienia czynu z art. 286 § 1 kk, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia.

Odnośnie współpracy z firmą (...) (**zarzut nr III aktu oskarżenia**) oskarżony K. K. (1) wyjaśnił, że współpraca z tą firmą była burzliwa. W 2010 r. produkował fryzę dębową i sprzedawał ją do firmy (...), której właścicielem była A. M. i firmy (...), której właścicielką była D. B. (2). Finalnym odbiorcą produktu była firma (...). Te dwie firmy sprzedawały zakupiony u niego towar firmie (...). Pod koniec kwietnia 2010 r. obie te firmy były mu winne około 600 000 zł. Z wyjaśnień tych firm wynikało, że D. przestała im płacić. Chciał wystąpić z wezwaniem do zapłaty, ale przyjechał do niego A. K. (3) i powiedział, że jest współwłaścicielem firmy (...) i poprosił, aby nie występował przeciwko firmom (...) i (...). Powiedział, że będzie mu dostarczał surowiec, tylko ma wskazać dostawców. Wyjaśnił, że wskazał mu firmy (...) i (...). Ustalenia co do współpracy pozostały ustne nie podpisali żadnej umowy. Wyjaśnił, że dostał upoważnienie, że (...) będzie odbierał towar w imieniu firmy (...) Upoważnienie było z (...) dla firmy (...). K. mówił, że to są jego firmy, nie pytał dlaczego na upoważnieniu nie jest firma (...). Nie było cesji wierzytelności między jego firmą, a (...) i (...) wszystkie ustalenia były ustne. Dodał, że firma (...) albo (...) zalegała, też z płatnościami firmie(...), której właścicielami są H. i A. N.. Wskazał, że faktury wskazane w zarzutach były właśnie za te dostawy drewna będące przedmiotem upoważnienia. Firma (...)wystawiła faktury za dostawy drewna, mimo, że dostarczała drewno firma (...). Dodał, że nie zapłacił tych faktur, bo (...) zabrała drewno na kwotę równoważną. K. prosił, aby nie wystawiać faktur za zabrane drewno, bo nie chcieli płacić VATU. Jednocześnie przysyłali mu faktury wymienione w zarzucie, bo sam o nie prosił. Kupił towar, miał WZ i musiał mieć faktury bo miał kontrolę z Urzędu Skarbowego. Dodał, że ma dokumenty potwierdzające przekazanie towaru firmie (...) (k. 263).

Następnie w uzupełnieniu wyjaśnił, że jeżeli chodzi o upoważnienie do odbioru towaru z firmy (...) do spółki (...) to towar przyjechał, ale nie można go było rozładować z uwagi na brak upoważnienia dom spółki (...). Skontaktował się z A. K. (3) i on wysłał upoważnienie do H. N.. Wszystkie ustalenia dotyczące współpracy firmy (...) i (...) z firmą (...)dokonywane były przez niego osobiście z A. K. (3). Jeżeli chodzi o towar który zabrała firma (...) a spółka (...)nie wystawiła na niego faktur, to potwierdzeniem wydania tego towaru są dokumenty WZ, które dostarczył pełnomocnik (k. 825).

Podczas konfrontacji z A. K. (1) K. K. (1) wyjaśnił, że jeżeli chodzi o zobowiązanie spółki (...) względem D. to towar postaci tarcicy dębowej otrzymał, ale w ilości mniejszej, niż twierdzi spółka(...). W chwili obecnej jest prowadzone postępowanie w (...) gdzie na dzień dzisiejszy potwierdzono dostawę w ilości 430 m3. Wyjaśnił, że pomimo, że otrzymał towar, który miał przetworzyć dla firmy (...)i wysłać do Holandii nie otrzymał do firmy(...) pisemnego zamówienia i nie wiedział co dokładnie ma wykonać. Drewno leżało u niego i pomimo prób uzyskanie dokładnego zamówienia nie uzyskał go i dlatego, aby drewno, nie uległo zniszczeniu przerobił je i sprzedał. Dodał, że Pan K. pokazał mu dokument w języku niemieckim. Dodał, że z uwagi na konieczność udzielenia gwarancji na towar poprosił o pisemnie zamówienie. Jeśli chodzi o wyjaśnienia gdzie wskazał, że (...) zabrała kwotę równoważną, to chodziło mu o firmy powiązane z panem K. to jest (...)i (...). Ponieważ pan K. przyszedł z panem K., miał wrażenie, że panowie są ze sobą powiązani (k. 908-909).

Podczas kolejnego przesłuchania wyjaśnił, że K. jako firma (...) kupował od niego towar, który sprzedawał do (...). W czasie współpracy z (...) zaczęły się opóźnienia. Był taki moment że K. zadzwonił, że K. kupił cały statek paliwa i będą przejściowe trudności z płatnościami. W tym czasie zadzwonił też K. i zaproponował, że w zamian za te opóźnienie on mógłby dostarczać drewno surowe. On miał je dostarczać jako(...). Poprosił by wskazał swoich dostawców. Wyjaśnił, że wskazał (...) i (...). On miał brać od nich drewno i dostarczać do(...) To drewno trafiło do magazynu (...) gdzie zostało przerobione na fryzę dębową i zabrane przez pana K., tzn. drewno zabierała firma (...)przy czym upoważniony do zabrania drewna był pan K.. Zrealizowano kilkanaście dostaw rzez firmę (...). Reasumując uważa, że nie oszukał firmy (...) bo K. i K. zabrali z jego firmy towar odpowiadający równowartości towaru dostarczonego z (...) do (...) w postaci drewna surowego. Potwierdzeniem na to, iż odebrali to drewno są dokumenty WZ. (k. 955-956)

Na rozprawie oskarżony K. K. (1) wyjaśnił, że nie przyznaje się do popełnienia tego czynu i to on został oszukany przez pana A. K. (3), PPH (...)Sp. z o. o. z/s w G. i inne, za których reprezentanta się podawał. Podtrzymał swoje wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego. Przyznał, że część drewna należącego do K., czy też firmy (...) przerobił, ale zrobił to ze względów technologicznych, a wcześniej o tym K. informował – to drewno po prostu dłużej nie mogło leżeć w magazynie, bo zapleśniałoby. Informował też o tym pana K.. Każdy, kto się zna, to wie, że dąb to jest takie specyficzne drewno, bo szybko pleśnieje. Jego wyrób poprzez firmę (...) finalnie trafił do pana K.. Dodał, że było tak, że w sumie się dogadał z A. K. (3) tzn. ustalono, że nie będą się wzajemnie pozywać ani też występować do prokuratury i szkalować, ale po tym porozumieniu po około tygodniu czasu pan K. poinformował go, że musi złożyć zawiadomienie do policji, bo ma takie polecenie (k. 1044-1045).

W tym miejscu wskazać należy, iż wyjaśnienia oskarżonego w zakresie współpracy spółki (...) z szeregiem podmiotów, w których kluczowymi osobami byli A. K., A. K. bądź A. K. korespondują z pozostałym materiałem dowodowym opisanym poniżej.

Po pierwsze wskazać należy, iż oskarżony dołączył wydruk z korespondencji mailowej prowadzonej z A. K. (3) oraz skan upoważnienia od spółki (...), na potwierdzenie swoich słów (k. 1232-1234). Sąd nie miał zastrzeżeń co do wiarygodności w/w dokumentów .

Z zeznań **A. H.** prowadzącej własną działalność gospodarczą PPHU (...) wynika, że współpracę z firmą (...) K. K. (1) nawiązała w 2009 r. Wskazała, że w imieniu firmy (...) to K. K. (1) zamawiał tarcicę. Dodała, że nie było sporządzonej umowy pomiędzy firmą (...), a firmą (...). Ustalenia były ustne z K. K. (1). Płatności były dokonywane przelewem za trzy transporty nastąpiła płatność a za dwa toczy się postępowanie o zapłatę. Ponadto w wyniku kontroli skarbowej ustalono, że towar został w całości zakupiony przez firmę (...) na dowód czego świadek przedłożyła stosowny protokół UKS w L.. Była zadowolona ze współpracy z oskarżonym (k. 904-905, k. 1224).

Z zeznań **A. N.** właściciela firmy handlowo-usługowej (...) wynika, że współpracę z firmą (...) nawiązał w lutym 2010 r i dotyczyła ona sprzedaży tarcicy dębowej. Współpracę z firmą (...) nawiązał poprzez K. K. (1) i dotyczyła ona również sprzedaży tarcicy dębowej. Zeznał, że rozmowy z ramienia (...) prowadził z A. K. (3) który przedstawił się jako właściciel S.. Pomiędzy (...) a (...)nie była sporządzona żadna umowa dotycząca dostawy towarów. Dodał, że firma (...)wystawiła upoważnienie na dostawę tarcicy dębowej dla firmy (...). Wskazał, że upoważnienie zostało przesłane

drogą elektroniczną w dniu 28.04.2010 r. obecnie go nie posiada. Transport organizował osobiście. Odbioru w firmie (...) dokonywał K. K. (1). Zamówienia ustalane były z K. K. (1) oraz A. K. (3). Płatność za dostawy pomiędzy firmą(...) a (...)realizowana była przelewem .Na początku nie było opóźnień, ale w chwili obecnej firma (...) jest mu winna 100 000 zł (k. 867). Na rozprawie świadek podtrzymał swoje zeznania, i wskazał, iż firma (...)nie zapłaciła mu kwoty 100.000 zł i musiał przeciwko niej wytoczyć sprawę. Zeznał, że oskarżony informował go, iż ma problemy z tą firmą i dlatego nie może zapłacić. Ponadto świadek zeznał, że jako właściciel firmy (...) występował A. K. (3) (k. 1235v-1236). Świadek przedłożył także dokumenty, co do których Sąd nie miał zastrzeżeń (k. 1242-1248).

Sąd nie miał zastrzeżeń co do wiarygodności w/w świadków ich zeznania były spójne logiczne i wzajemnie się uzupełniały.

Wskazać ponadto należy, iż wyjaśnienia oskarżonego K. K. w zakresie przebiegu współpracy ze spółkami (...) i (...) oraz (...), oraz zatorami płatniczymi ze strony spółki (...) w okresie poprzedzającym zarzut stawiany oskarżonemu znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków wskazanych poniżej.

D. B. (2) – właścicielka (...) PHU z siedzibą w R. zeznała, że jej firma jest firmą rodzinną i na stanowisku dyrektora handlowego zatrudniony był A. K. (2). To on zajmował się wszystkimi ustaleniami z firmą (...). Współpraca z firmą (...)polegała na zakupie od niej fryzy dębowej oraz płyty dębowej, który to towar następnie (...) sprzedawało do firmy (...). Zeznała, że transakcje miały miejsce od 31 marca 2010 r. do kwietnia 2010 r. i od 2 czerwca 2010 r. do 30 sierpnia 2010 r. Płatności odbywały się na konto spółki (...) Świadek przyznała, że miała opóźnienia z płatnościami na rzecz firmy (...) i wynikało to z jej współpracy z firmą (...). Przyznała, że ma zobowiązanie wobec (...) które wynosi obecnie 23 173,10 zł i stwierdziła, że jest to dług sporny bo obowiązywała ich umowa ustna, zgodnie z którą płatność odbywała się po tym jak zapłaciła firma (...) Przyznała, że zawarła umowę pisemna z firmą (...)i termin płatności wynikał z tej umowy. Dodała, że firma (...) następnie zaczęła bezpośrednio dokonywać zakupów u firmy (...) (k. 828). Na rozprawie zeznała, że bezpośrednio z oskarżonym kontaktował się jej zięć świadek A. K. (2) i to on ustalał ceny oraz terminy dostaw itp. W firmie zajmowała się administracją, dokonywała płatności na podstawie faktur. Współpracowali z firmą (...) w okresie od marca do kwietnia 2010 roku. Nie potrafiła powiedzieć, za jaką kwotę zakupili u nich towaru. Można mówić o kilkudziesięciu tysiącach złotych. Te fryzy i deski sprzedali następnie firmie (...). (...)to firma z G.. Jeżeli chodzi o współpracę z firmą oskarżonego, to nie miała zastrzeżeń. Towar, który zamówili, otrzymała. Ze swojej strony należności, wynikające z faktury, uregulowała i w jej ocenie, między firmą (...), a jej firmą nie ma kwestii spornych. Firma(...)” domagała się od kwoty ponad 100.000 zł – prawie 130.000 zł, ale uważa, że jej prawnik sprawę tę załatwił. Udzielił pisemnej odpowiedzi, z której wynikało, że żądanie jest bezzasadne. Nie potrafiła precyzyjnie odpowiedzieć, jakie kwoty zalegała firma (...) względem firmy (...). W okresie współpracy z firmą (...), towar z (...)u otrzymywali prawie codziennie. Każdy transport był warty około 60.000 zł. Jak wcześniej zeznawała, towar fizycznie do R. nie przyjeżdżał, bo firma (...) odbierała go bezpośrednio z R. . Potwierdziła, że to firma jej córki - (...) pierwsza nawiązała współpracę z (...) -em, a gdy zawiesiła działalność, to firma (...) wstąpiła w jej miejsce. Bezpośrednio przy załadunku samochodów w R. nie uczestniczyła, jeżeli przy tym był ktoś obecny z firmy (...), to A. K. (2). Mówiąc o ilości dostaw opierała się na informacjach od A. K. (2). Miała także codzienny kontakt z oskarżonym – kontakt telefoniczny i mailowy, a jeżeli chodzi o firmę (...), to kontaktowała się z ich główną księgową (k. 1173-1174)

W sprawie przesłuchano także **A. M.** , córkę D. B. (2) i żonę A. K. (2) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą **A. A. M.** z siedzibą w K.. Zeznała ona, że zamawiała w firmie (...)fryzę dębową, którą następnie sprzedawała do (...), a ta firma sprzedawała ją do czeskiego kontrahenta. I trwało to w okresie od listopada 2009 r. do stycznia 2010 r. za zakupiony towar w (...) płaciła regularnie towar był odbierany z (...)przez (...). Dodała, że później (...) zaczął współpracować bezpośrednio z N. T. co uważała za niesprawiedliwe. Jej mąż A. K. (2) znalazł poprzez A. K. (3) spółkę(...) której prezesem był A. K. (1). Następnie współpraca z(...) została wznowiona. Z uwagi na problemy poprosiła swoją mamę D. B. (2) o przejęcie dostaw do (...) z (...). Nie potrafiła wskazać jak długo trwała współpraca pomiędzy jej mamą, a spółką (...). Zeznała, że nie przypomina sobie, żeby zalegała spółce (...)(k. 1518v, k. 402-403).

Zeznania świadka korespondują z zeznaniami A. K. (2). Co ważne, świadek A. K. (2) zeznał, że wysyłkę z ramienia spółki (...)do kontrahenta czeskiego nadzorował pan A. K. i A. K. (k. 404v, k. 1174v-1175).

Sąd nie miał zastrzeżeń do zeznań w/w świadków ich zeznania wzajemnie się uzupełniały i Sąd dał im wiarę. Co istotne świadkowie potwierdzili wyjaśnienia oskarżonego. Niemniej jednak świadkowie nie posiadali szczegółowych informacji w zakresie współpracy spółki(...) z firmą oskarżonego w kwestionowanym przez te strony okresie, a co jest przedmiotem zarzutu stawianego oskarżonemu.

Znamienne okazały się zeznania **B. B. (1)** która zeznała, że była członkiem rady nadzorczej w spółce (...) a w okresie od 2009 r. do połowy stycznia 2011 r. prezesem spółki S.. Faktycznie nie zajmowała się działalnością spółki. Nie prowadziła rozmów z kontrahentami nigdy nie spotkała się z K. K. (1) i nie zna szczegółów współpracy, nie ustalała żadnych szczegółów zakupu przez spółkę (...) drewna. W prowadzeniu spółki doradzał jej A. K. (3). Zeznała, że początkowo (...)płaciła na bieżąco, a później pojawił się problem i są faktury sporne. Zeznała, że pieczętę firmową spółki (...) posiadał A. K. (3) i nią dysponował swobodnie. Zeznała, że pieczętka ta miała trafić do spółki (...), aby można było odebrać towar w mieniu spółki(...) Zeznała, że nie wie, czy towar odbierała spółka (...)czy(...). Zeznała, że (...) jest winna (...) około 100.000 zł (k. 799-800). Na rozprawie zeznała, że jej mąż - M. B. - jest udziałowcem firmy (...)Sp. z o. o., a także współwłaścicielem firmy (...) Sp. z o. o. Przez parę lat była prezesem firmy (...). Była to firma typowo usługowa, zajmowali się przede wszystkim sprzątaniem biur. Nie pamiętała, kiedy i który z pracowników namówił ją na zakup tarcicy, z której mieli wyprodukować elementy drewniane, chyba parkiet. Produkcją miała zajmować się firma (...), a firma (...) miała „na tym zarobić”. Całą tę transakcję zorganizował pan K.. Jeżeli chodzi o upoważnienie dla pana K. do odbioru drewna, to zeznała, że chyba mu takiego upoważnienia nie dawała. Na temat zobowiązań firmy (...)nic nie potrafiła wskazać, ponieważ jak zeznała „nie mieli bezpośredniej umowy z tą firmą, umowę taką posiadała firma (...)”. (k. 1128). Sąd nie miał zastrzeżeń co do powyższych zeznań i dał im wiarę. Zeznania świadka okazały się o tyle istotne, że potwierdziły słowa oskarżonego, iż osobą decyzyjną w spółce (...) i spółce (...) był A. K. (3) i to on podejmował wszelkie decyzje w zakresie współpracy. Co więcej świadek przyznała, że spółka (...) miała opóźnienia w płatnościach na rzecz swoich kontrahentów, na co również wskazywał oskarżony K..

Zeznania świadka B. K. nie wniosły nic istotnego do sprawy, albowiem był on prezesem spółki(...) ale nie w istotnym dla rozpoznania sprawy okresie, bo od 17.01.2011 r. Ponadto świadek podobnie jak poprzedni prezes był tzw. „figurantem” zajmował tę funkcję dzięki A. K. (3), który mu tę funkcję zaproponował i nie zajmował się sprawami spółki, a także nie posiadał na jej temat żadnej konkretnej wiedzy (k. 1518v, k. 1609).

Z ostrożnością Sąd podszedł do zeznań świadków A. K. i A. K.. Świadców ci w szerokim zakresie odnosili się do współpracy ze spółką oskarżonego, kiedy to współpraca ta układała się pomyślnie, a kiedy zeznania dotyczyły znajdujących się w aktach kwestionowanych faktur będących przedmiotem zarzutu z art. 286 § 1 kk stawianego oskarżonemu zeznania te były mętne, pokrętne i bardzo lakoniczne, a momentami ewidentnie sprzeczne i nielogiczne.

Przesłuchany po raz pierwszy świadek **A. K. (1)** zeznał, że w lutym 2010 r. nawiązał w imieniu firmy (...) sp. z o.o. kontakt z firmą (...)z/s w R.. Firma (...)posiadała odbiorców fryzy dębowej poza granicami kraju. Usługę fryzowania dębu zlecili firmie (...). Umowa była ustna. W okresie marzec kwiecień współpraca wyglądała prawidłowo. W okresie miesiąca kwietnia przekazali kolejne partie towaru do przetworzenia na łączną kwotę 743.217,66 zł. Odbiorcą miała być firma z Holandii. Zgodnie z ustaleniami z odbiorcą holenderskim miała zostać przekazana do Holandii jedna partia towaru celem jej weryfikacji przez odbiorcę. Na następne partie miała być podpisana umowa. Odnośnie współpracy z firmą (...) wskazał, że przewoźnika posiadała firma (...)wystawiał dokumenty transportowe, które pozostawiał w firmie (...) Towar był ładowany i przewożony do odbiorcy. Odbiorca w dniu odbioru dokonywał przelewu i wtedy sam niezwłocznie regulował należność za transport i do firmy (...) za wykonanie fryzy. Taka praktykę stosował przy kontrahencie z Czech i taka miała być stosowana przy kontrahencie z Holandii. Zeznał, że pierwszy transport do Holandii towaru miał odbyć się w lipcu 2010 r. towar nie został jednak wysłany. Dodał, że stwierdził, że oskarżony go oszukuje, bo podawał różne powody zwłoki. Zeznał, że oskarżony potwierdził mu swoje zadłużenie wobec firmy (...). Zeznał, że K. K. (1) jest dłużnikiem firmy (...) na podstawie następujących faktur VAT: nr (...) z dnia 17 maja 2010 r. na kwotę 60.219,81 złotych, nr (...) z dnia 18 maja 2010 r. na kwotę 162.745,56 złotych, nr (...) z dnia 26 maja 2010 r. na kwotę 218.659,38 złotych, nr (...) z dnia 31 maja 2010 r. na kwotę 32.128,70 złotych, nr (...) z dnia 31 maja 2010 r. na kwotę 90.143,97 złotych, nr (...) z dnia 21 czerwca 2010 r. na kwotę 71.553,00 złotych, nr (...) z

dnia 28 czerwca 2010 r. na kwotę 107.767,24 złotych (k. 306 -307). W toku kolejnego przesłuchania zeznał, że jest prezesem firmy(...). Współpracę z firmą (...)nawiązał przez A. K. (2), którego przedstawił mu A. K. (3). Współpraca z (...)polegała na zleceniu tej spółce wykonania fryzy dębowej, a następnie wysłaniu jej do Czech Towar w postaci tarcicy kupowany był od spółki (...) i (...). Po dokonaniu płatności przez czeskiego kontrahenta płacił dostawcom tj. spółce (...) , (...) i (...) Przyznał, że były zatory finansowe podczas tej współpracy. Nowym kontrahentem była spółka holenderska. W czasie tej współpracy drewno (...) kupowała od firmy (...). Faktury za zakup drewna były wystawiane firmie przez spółkę (...) firmie(...) po dokonaniu zakupu od firmy (...) Towar nie został wysłany do Holandii przez spółkę (...)(k. 334-335). Powyższe zeznania stoją w sprzeczności z zeznaniami A. K., który zeznał, że to spółka (...) miała towar następnie odebrać i wysłać do zagranicznego kontrahenta. W toku kolejnego przesłuchania zeznał, że okazane mu dokumenty Wz są autentyczne takie dokumenty wystawił i dał oskarżonemu bez daty . Podpisy o treści (...) są jego podpisami, a pieczętki są autentyczne. Zeznał jednak, że jest przekłamaniem odnośnie dat. W jego ocenie nie pobrał żadnego towaru w listopadzie 2010 r. z tego co pamiętał ostatni towar został pobrany z (...) w kwietniu 2010 r. (k. 663-664). Te zeznania z kolei pozostają nielogiczne, albowiem wątpliwym pozostaje wydawanie kontrahentowi dokumentów In blanco, co jest przecież jawnym działaniem na szkodę spółki, którą reprezentuje. Co więcej świadek A. K. zeznał, że to właśnie A. K. i A. K. nadzorowali wysyłkę towaru za granicę. Podczas konfrontacji A. K. podtrzymał swoje wcześniejsze zeznania (k. 909). Na rozprawie odnośnie współpracy z oskarżonym A. K. (1) wskazał, że do końca kwietnia 2010 roku współpraca układała się bez żadnych przeszkód. Obrót wynosił w tym okresie kilka milionów zł. W kwietniu współpraca została zawieszona, z uwagi na to, że Czesi przestali terminowo regulować swoje należności (k. 1053).

Ponadto, co symptomatyczne, świadek zmienił swoje zeznania i zeznał, że przez cały okres współpracy firma (...)nigdy nie zalegała z płatnościami na rzecz firmy(...), bo nigdy nie miała płatności względem tej firmy. Za wykonane prace, czyli fryzy (...) miał się rozliczać bezpośrednio z firmami, reprezentowanymi przez pana A. K. (2), tj. firmami (...) i (...) (k. 1052-1054). Zeznał, że bez sprawdzania w dokumentach uważa, że (...) wykonał fryzy dębowe za okres koniec lutego początek kwietnia o wartości transakcyjnej między 6-9 milionów zł (k. 1056v).

Równie nieprzejrzyste i budzące wątpliwości są zeznania A. K. (3). Odnośnie zarzutu stawianego oskarżonemu **świadek A. K. (3)** zeznał, że spółka (...)z dostarczonego przez firmę (...) drewna miała wykonać produkty dla firm zachodnich. Zeznał, że gdy towar miał być odebrany przez spółkę (...) okazało się, że ma błędne wymiary. Dalej świadek zeznał, że wprawdzie oskarżony stwierdził, że wymiary podała firma (...), ale jest to nieprawdą. Stoi to w sprzeczności z korespondencją mailową znajdującą się w aktach z której wynika, jasno, iż wymiary desek oskarżony otrzymał od świadka A. K., który działał w imieniu spółki (...) Co istotne świadek zeznał, że spółka (...)nie zabrała żadnego drewna z (...)bez dokumentów. Ponadto świadek przyznał, że w pewnym momencie spółka (...) przestała płacić swoim dłużnikom co potwierdza słowa oskarżonego w tej materii oraz pozostałych firm związanych ze spółką (...) (k. 607).

Na rozprawie świadek zeznał, że niewiele może powiedzieć na temat współpracy firmy (...)ze spółką (...). Z tego co mu jest wiadomo, to w 2010 roku mieli kontrakt z odbiorcom holenderskim. Prawdą jest, że nigdy nie było pisemnej umowy na temat współpracy firmy (...) i (...) Firma (...) miała wykonać fryzy dębowe i w pewnym momencie okazało się, że zamówienie jest niezrealizowane, a pan K. gra na zwłokę. Tłumaczył się m. in. tym, że nie zrozumiał parametrów zamówienia, ponieważ było napisane w języku niemieckim. Kontraktem tym zajmował się pan K.. Ze swej strony w pewnym momencie zamieścił nawet ogłoszenie w Internecie, ostrzegające innych o niesolidności pana K., pan K. na pewno potwierdził saldo, a nawet przy pomocy firmy windykacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Gospodarczego doprowadzili do podpisania zobowiązania, że na początku 2011 roku ureguluje on swoje zadłużenie wobec firmy (...). Do dnia dzisiejszego to nie nastąpiło. Dodał, że w trakcie przesłuchania na policji informowano go, że oskarżony K. utrzymuje, iż w listopadzie 2010 roku przekazał firmie(...) wyroby drewniane o wartości, odpowiadającej jego zadłużeniu i miał to pokwitować na WZ prezes K. (k. 1054v-1056).

Zdaniem Sądu zmienne zeznania A. K., który na rozprawie zaprzeczył jakoby spółka (...)miała płatności względem (...) są nakierowane na uzyskanie korzystnego rozstrzygnięcia w sprawie i mają na celu ukrycie istotnych faktów dla sprawy. W podobnym tonie Sąd ocenił zeznania A. K. w których zeznał on, iż wprawdzie dokumenty Wz znajdujące się w aktach są autentyczne, ale przekazał on oskarżonemu dokumenty In blanco i dokumenty te są przekłamane. Stoi

to w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym z którego wynika, że wspólnie z oskarżonym nadzorował on dostawy do kontrahentów zagranicznych. Co więcej zastrzeżenia budzi fakt, iż świadek w swoich rozległych zeznaniach nie wspominał o tym (jakkż istotnym fakcie) w swoich wcześniejszych zeznaniach, a dopiero kiedy dokumenty te zostały mu okazane. W podobnym tonie Sąd ocenił zeznania świadka A. K. (3) i uznał iż zeznania tych świadków zasługują na wiarę tylko w takim zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, który nie budził wątpliwości Sądu. Ostatecznie z z naprowadzonych wyżej powodów w pozostałym zakresie Sąd nie dał powyższym świadkom wiary.

Zeznania Z. P. (k. 801-802) oraz B. G. (k. 1518v, k. 66) D. G. (k. 1292) nie wniosły nic istotnego do sprawy.

Za wiarygodne Sąd uznał zgromadzone w sprawie dokumenty. Ich autentyczności i prawdziwości treści w nich zawartych nie kwestionowała żadna ze stron.

Reasumując wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) zdaniem Sądu zasługująca wiarę, albowiem były jasne, spójne, rzeczowe. Waleru wiarygodności tym wyjaśnieniom przydają pozostałe dowody przeprowadzone w sprawie, a opisane powyżej. Oskarżony nie negował współpracy z spółką (...), ani też powstania w wyniku tej współpracy salda ujemnego, niemniej jednak przekonywująco odniósł się do tych faktów. Co należy podkreślić poszczególne zeznania świadków, koncentrujące się na wycinkach działalności (...) i pozostałych firm współpracujących, komplementarnie wpisują się w słowa oskarżonego.

W ostateczności, zdaniem Sądu w ustalonym stanie faktycznym brak jest także podstaw potwierdzających sformułowany przez prokuratora zarzut III aktu oskarżenia.

Przypisanie odpowiedzialności karnej z art. 286 § 1 kk (w przedmiotowej sprawie uzupełnionego w zarzucie III art. 294 § 1 kk z uwagi na przyjętą szkodę w rozumieniu mienia znacznej wartości – art. 115 § 5 kk oraz art. 12 kk – przestępstwo ciągle) wymaga ustalenia, iż wyczerpane zostały kumulatywnie wszystkie znamiona stypizowanego tam czynu, zatem działanie sprawcy w celu (zamiar bezpośredni-kierunkowy o szczególnym zabarwieniu: dolus coloratus) osiągnięcia korzyści majątkowej za pomocą wprowadzenia innej osoby w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania i tym samym doprowadzenia jej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

W ustosunkowaniu do zarzutu I po pierwsze wskazać należy, iż zadłużenie oskarżonego narastało systematycznie. Przytoczenie tego faktu jest konieczne, albowiem skoro pokrzywdzony, nie otrzymując zapłaty, kontynuował dostawę towaru, należy domniemywać, iż pomimo braku zapłaty za towar nie czuł w tym czasie „oszukiwanym”.

Po wtóre Sąd dostrzegł ewidentną niekonsekwencję oskarżyciela w treści sformułowanego zarzutu. Oskarżonemu zarzucono bowiem popełnienie czynu z art. 286 § 1 kk w okresie od 12 stycznia 2009 r. do 17 marca 2009 r. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Tymczasem należności za trzy dostawy, zrealizowane w dniach 12 stycznia 2009r. (dwie dostawy, które dokumentowały f-ry VAT (...) i (...) z dnia 12.01.2009r. - k. 34-35) oraz w dniu 20 stycznia 2009 r. (udokumentowaną f-rą VAT nr (...) - k.36) spółka z o.o. (...)rozliczyła się z ukraińskim kontrahentem. Jednocześnie prokurator nie odnosi się do tego faktu, w kontekście zamiaru oskarżonego i nie wskazuje, na jakiej podstawie w takich okolicznościach, upatruje istnienia po stronie oskarżonego z góry powziętego zamiaru wyłudzenia mienia od pokrzywdzonego, którym miał kierować się oskarżony już w dniu 12.01.2009 r.

W ostateczności należy mieć na względzie, iż do znamion występkę z art. 286 § 1 kk należy, działanie sprawcy z zamiarem bezpośrednim kierunkowym wyłudzenia mienia za pomocą wskazanych w tym przepisie „oszukańczych” zabiegów, a to wprowadzenia innej osoby w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania i tym samym doprowadzenia jej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (wie m.in. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 24.05.2012 r., sygn. akt II

Aka 136/12). Wprowadzenie w błąd jako znamię czynności wykonawczej oszustwa polega na doprowadzeniu do rozbieżności między obiektywną rzeczywistością, a wyobrażeniem o niej lub jej odbiorem w świadomości pokrzywdzonego. Chodzi o szeroki zakres zachowań kłamliwych jako źródła wprowadzenia w błąd co do okoliczności istotnych, więc tych, które są przyczyną niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Tymczasem w ustalonym stanie faktycznym, pokrzywdzony był informowany o problemach finansowych spółki (...) przez oskarżonego i podjął świadomą decyzję kontynuowania realizacji kontraktu ponosząc w tym zakresie tzw. ryzyko handlowe. Oskarżony zachował się zatem uczciwie i w chwili kiedy doszło po jego stronie do zachwiania płynności finansowej wskazał pokrzywdzonemu ten fakt. Zdaniem Sądu w kontekście powyższego nie zostało zatem wyczerpane znamię wprowadzenia w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego przez pokrzywdzonego działania. W pełni uprawnione jest zacytowanie w tym miejscu Sądu Apelacyjnego w Katowicach, który w wyroku z dnia 31.08.2000r., sygn. akt II Aka 191/00, publ. Prokuratura i Prawo – wkładka 2001/3/19, stwierdził, iż brak jest podstaw do przypisania oskarżonym znamienia wprowadzenia w błąd w rozumieniu przepisu art. 286 § 1 k.k. co do możliwości płatniczych spółki, którą reprezentowali, w sytuacji, gdy (...) pokrzywdzony (...) mając pełną ocenę i świadomość trudności płatniczych oskarżonych oraz istniejącego już zadłużenia kontynuował postanowienia umowy, sprzedając dalej towar z opóźnionym terminem płatności (...). Tego typu świadome działanie pokrzywdzonego graniczące z ryzykiem gospodarczym w obrocie handlowym nie może uzasadniać oszustwa po stronie oskarżonych, a dług wynikający z nieudanej transakcji oceniać należy jedynie na gruncie prawa cywilnego nawet wówczas, gdy przez kilka lat od zdarzenia nie został on przez oskarżonych uregulowany, co niewątpliwie narusza zasady etyki kupieckiej. Zdaniem Sądu, skoro oskarżony będąc w stałym kontakcie z pokrzywdzonym informował go o zmieniającym się standingu firmy i problemach finansowych, to potwierdza to tezę o braku elementów świadczących o podstępnych zabiegach mających na celu „oszukanie” pokrzywdzonego poprzez wprowadzenie go w błąd co do możliwości i zamiaru wywiązania się z kontraktu.

Po wtóre, ewidentnym jest, że oskarżony poczuwający się do realizacji zobowiązań dążył do uregulowania zadłużenia i ostatecznie doszło do podpisania ugody w tym przedmiocie i spłaty całego zadłużenia. Jakkolwiek bowiem występki z art. 286 § 1 k.k. dokonany jest w chwili, gdy pokrzywdzony niekorzystnie rozporządzi swoim mieniem i powinno być w związku z tym analizowane w kontekście wówczas istniejących okoliczności, to czynności sprawcy podejmowane po nim i zdarzenia, które powstały później, mogą rzutować na ocenę zamiaru sprawcy w chwili czynu (vide wyrok SA w Katowicach z dnia 22.11.2006r., sygn. akt II Aka 226/06, publ. KZS 2007/5/70). A zatem właśnie podejmowane przez oskarżonego zabiegi mające na celu konsensualne załatwienie sprawy i wywiązywanie się z zaciągniętego zobowiązania, a ostatecznie podpisanie ugody i spłata zadłużenia wskazują, że po stronie oskarżonego nie sposób dopatrzeć się istnienia kluczowego dla odpowiedzialności karnej z art. 286 § 1 kk zamiaru bezpośredniego kierunkowego. Każde prowadzenie działalności gospodarczej niesie za sobą ryzyko niepowodzenia. W stosunkach gospodarczych nie jest też niczym nadzwyczajnym, że realizacja podejmowanych zamierzeń zamiast oczekiwanych zysków generuje straty. Następstwem tego może być niemożność regulowania zobowiązań i spłat kredytów, która nie musi rodzić odpowiedzialności karnej.

Reasumując wobec braku kumulatywnego wyczerpania znamion występku z art. 286 § 1 kk należało w tym zakresie uniewinnić oskarżonego.

W odniesieniu zaś do zarzutu III wskazać należy, iż zdaniem Sądu w tej kwestii również kluczowym pozostaje, iż w ustalonym stanie faktycznym nie sposób dopatrzeć się po stronie oskarżonego wypełnienia kumulatywnie znamion występku z art. 286 § 1 kk. W stosunkowo „świeżym” wyroku z dnia 4.01.2011 r., sygn. akt III KK 181/10 Sąd Najwyższy stwierdził, iż: „Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem”. A zatem należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną

osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem - i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion. W świetle poczynionych w oparciu o omówiony materiał dowodowy ustaleń, przeanalizowanych w oparciu o wykładnię art. 286 § 1 kk i art. 9 § 1 kk, nie można przyjąć, by oskarżony nie realizując zapłaty za wystawione faktury przez spółkę (...)sp. z o.o., które zakwestionował, takim zamiarem się kierował.

Wskazać należy, iż w ocenie Sądu podstawowym kryterium rozgraniczenia oszustwa (art. 286 kk) od niewywiązania się z zobowiązania o charakterze cywilno-prawnym, a także łączyło oskarżonego z pokrzywdzonym jest istnienie w chwili zawierania przedmiotowej umowy wymaganego przez przepis karny zamiaru bezpośredniego o stosownym zabarwieniu. Nie każde bowiem niezrealizowanie zobowiązania, oznacza automatycznie zrealizowanie znamion oszustwa. Ocena zachowania się osoby, która w ramach danej spółki prowadziła dotychczas z powodzeniem szeroką działalność gospodarczą z pokrzywdzonym, przy jednoczesnym braku w jej działaniu podstępnych zabiegów jest wieloaspektowa. Oszustwo w rozumieniu kodeksu karnego może być przestępstwem popełnionym tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym, obejmującym cel i sposób działania. Choćby z tego powodu, nie każda nierzetelna realizacja umowy cywilno-prawnej może stanowić przestępstwo oszustwa (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 28.02.2002r., sygn. akt II Aka 4/02, publ. Prok.i Pr.-wkł. 2004/5/27 oraz wyrok SA w Łodzi z dnia 18.11.2008r., sygn. akt II Aka 167/08, publ. Prok.i Pr.-wkł. 2009/5/35).

Przechodząc do oceny zachowania oskarżonego z punktu widzenia znamion oszustwa wskazać należy, iż w czasie poprzedzającym niewykonanie zobowiązania z kwestionowanych faktur, oskarżony i pokrzywdzona spółka prowadzili na szeroką skalę, sukcesywnie, przynoszącą wymierny obrót działalność gospodarczą. Jak wskazał sam świadek A. K. (1) „do końca kwietnia 2010 roku współpraca układała się bez żadnych przeszkód. Obrót wynosił w tym okresie kilka milionów zł. Mogę powiedzieć, że byłem przez właścicieli upoważniony do samodzielnych decyzji do kwoty 7 milionów zł miesięcznie”. „W kwietniu współpraca została zawieszona, z uwagi na to, że Czesi przestali terminowo regulować swoje należności. Zeznał, że bez sprawdzania w dokumentach uważa, że (...) wykonała fryzy dębowe za okres koniec lutego początek kwietnia o wartości transakcyjnej między 6-9 milionów zł (k. 1056v). Mając na uwadze, iż do momentu wystawiania przez spółkę (...) kwestionowanych faktur współpraca układała się pomiędzy stronami pomyślnie, a co więcej to ze strony spółki (...) zdarzały się zatory płatnicze, a mimo to współpraca była kontynuowana Zdaniem Sądu zarzut oszustwa stawiany oskarżonemu w takim kontekście wydaje się kuriozalny. W okresie poprzedzającym zarzut obie strony generowały w ramach prowadzonej działalności gospodarczej obrót sięgający milionów złotych. Wartość zaś rzeczonych faktur jest nieporównywalnie mniejsza albowiem „zaledwie” 743.217,66 zł. W tak ustalonym stanie faktycznym brak jakichkolwiek dowodów, na podstawie których można by logicznie wywieść tezę, iż oskarżony działał z zamiarem wyłudzenia mienia od spółki (...)

Ponadto, należy mieć na uwadze motywy, jakimi kierował się oskarżony. Oskarżony zakwestionował zasadność żądania spółki (...) w zakresie faktur objętych zarzutem, z uwagi na poczynione ustne ustalenia oraz wartość towaru jaki spółka (...) otrzymała w ramach rzeczonyj współpracy od spółki (...), na co przedłożył stosowne dokumenty. W tym kontekście symptomatyczne pozostaje także, iż spółka(...) nie posiada tytułu wykonawczego w zakresie objętym zarzutem, albowiem pozew został zwrócony, gdyż nie został należycie opłacony (vide akta gospodarcze sygn. akt XGNc 428/10). Zdaniem Sądu przedmiotowa sprawa ma charakter czysto cywilny i winna zostać rozpoznana na drodze procesu cywilnego. Sąd w pełni podziela tezę wyrażoną w judykacie SN z dnia 28.07.2010 r., sygn. akt II KK 21/10, iż „odpowiedzialności za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. nie można redukować do odpowiedzialności za dług, wynikający z niewykonania umowy”.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uniewinnił oskarżonego także od popełnienia zarzucanego mu w pkt III czynu.

W odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt II aktu oskarżenia oskarżony K. K. (1) nie przyznał się do stawianego mu zarzutu jednak potwierdził okoliczności istotne dla jego sprawstwa z punktu widzenia znamion czynu z art. 284 § 2 kk, a wskazane przez zawiadamiającego o popełnieniu przestępstwa. Wyjaśnił, że prawdą jest, iż pożyczył od pana B. pieniądze. Potwierdził, iż później na tę okoliczność sporządzona została umowa. Wskazał, też na istnienie umowy zabezpieczającej tą pożyczkę, której przedmiotem był wózek widłowy. Potwierdził, że wózek widłowy zbył (k.

1044). Sąd uznał w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne albowiem korespondowały z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy na k. 174-179 oraz zeznaniami świadków Ł. B. i D. B. (1). Sąd nie miał zastrzeżeń co do zeznań świadków w tym przedmiocie, którzy posiłkowali się dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy. W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadków są sporne i sprzeczne niemniej jednak nie ma to znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem podnoszone przez oskarżonego okoliczności nie ekskulpują go z punktu widzenia wypełnienia znamion z art. 284 § 2 kk.

Przestępstwo z art. 284 § 2 kk popełnia sprawca, który przywłaszcza sobie powierzoną mu rzecz ruchomą. A zatem sprawca posiada tytuł prawny do dysponowania przedmiotem przestępstwa. Najczęstszym przypadkiem w praktyce obrotu gospodarczego jest przywłaszczenie mienia polegające na rozporządzeniu (zazwyczaj zbyciu) przedmiotu leasingu, jak również rozporządzenia mieniem będących przedmiotem zastawu lub przywłaszczenia na zabezpieczenie. W takiej sytuacji ochrona prawno-karna obejmuje pokrzywdzonego wierzyciela, który na skutek przestępczego działania leasingobiorcy, kredytobiorcy i innych stron stosunków prawnych został pozbawiony fizycznie rzeczy lub zabezpieczenia roszczenia. Sąd podziela pogląd Sądu Apelacyjnego w Katowicach wyrażony w orzeczeniu z dnia 6.08.2009 r., sygn. akt II AKa 147/09 : „przyjęcie poglądu, zgodnie z którym przewłaszczenie na zabezpieczenie rzeczy oznaczonych co do tożsamości oraz zbioru rzeczy o zmiennym składzie jest możliwe pomimo pozostawienia ich w posiadaniu dłużnika - pozwala na zastosowanie art. 284 par. 2 k.k. wobec dłużnika, który bezprawnie rozporządził powierzonymi mu przedmiotami przewłaszczenia na zabezpieczenie. Punktem wyjścia dla tego poglądu jest założenie, że własność rzeczy oznaczonych co do gatunku (lub zbioru rzeczy) przechodzi na wierzyciela z chwilą ich zindywidualizowania - które nie musi wcale polegać na przeniesieniu posiadania. Umowa o przewłaszczenie na zabezpieczenie stanowi tzw. powiernicze przeniesienie własności, polegające na zabezpieczeniu wierzytelności przez przeniesienie na wierzyciela prawa własności rzeczy ruchomej z jednoczesnym ustanowieniem zobowiązania wierzyciela do korzystania przez dłużnika z prawa własności w granicach ustalonych przez strony”.

Wobec powyższego uznać należy, iż K. K. (1) sprzedając przedmiot zabezpieczenia umowy pożyczki, rozporządził powierzonym mu wózkiem widłowym jak mieniem własnym, do czego nie był uprawniony, realizując tym samym ustawowe znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 kk.

Za popełnione przestępstwo z art. 284 § 2 kk Sąd skazał K. K. (1) na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby lat 2 uznając, że kara bezwzględna byłaby karą zbyt surową i pomimo warunkowego zawieszenia wykonania kary cele kary zostaną osiągnięte. Zgodnie z art. 69 § 1 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Sąd miał na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonego, w tym jego sytuację zdrowotną spowodowaną niniejszym postępowaniem, które w przeważającej części zakończyło się uniewinnieniem oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. W ostateczności Sąd uznał, iż pomimo, iż K. K. (1) był w przeszłości karany sędownie, wymierzona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczającą oceną prawnokarną jego zachowania i spełnia stawiane jej prawem cele, a zwłaszcza cel prewencyjny i można prognozować, iż oskarżony nie popełni w przyszłości ponownie przestępstwa.

Mając na uwadze obecną sytuacją majątkową oskarżonego Sąd na mocy art. 624 kpk i art. 17 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1973 r. Nr 27, poz. 152 z póź. zm.) zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.